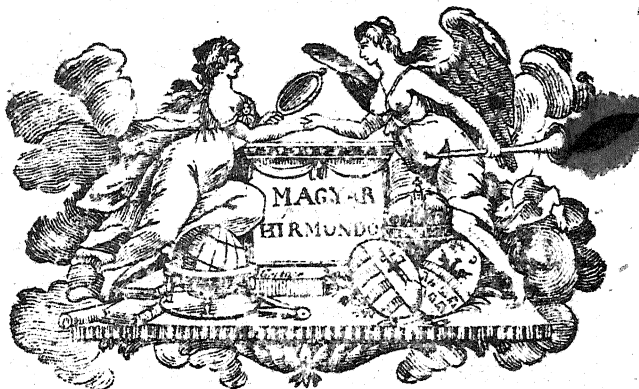

A'
TSÁSZÁRI ÉS KIRALYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Nro 14.

Költ Bétsben, Böjt-elő Havának (Februáriusnak)
16-dik napján 1798-dik Elzöldben.

Anguai Tudósítások.

Azon nagy Hidasok, melveken készül a'
Fr. Nemzet bé-rontani Anglia' földjére,
nem tsak név szerént esmeretesek már Lon-
donban; hanem mineműségekről is: mert
már a' modéljaik (kis formájú massaik)
széltire árúltatnak ott. Egy, egy sil ingen.

Angliának szomszéd Szigeteit láttattak
leg-elsőben is tzelba venni a' Frantzi k:
azért is erányos parantsolatok adattak ki

Jersey, Guernsey, St. Mary, és St. Mar-
cou Szigeteknek erősebbítése, 's elégsé-
 ges Katonai Őrizettel való meg-rakása
 éránt.

Ángliában és Írlandiában, újjobban
 is fogattak el gyanús Személyek. Egy pó-
 sta-hajón pedig, mely, Angliából indult
 Fr. Ország felé, egész zsákkal találtattak
 oly tárgyú Levelek, melyek a' Ministé-
 riomnak adattak által, 's a' ki-tudódások,
 szerentsének tartatik.

Írlandiának (Hiberniának) Északi ré-
 szeibenn helyre-állott már a' belső tsen-
 desség; de a' közép és déli részekben hal-
 latlan szörnyűségek történtek még a' múltt
 Hónapban is, a' melyeknek meg-akadá-
 lyoztatására reá nem mehetett a' Vitze-Ki-
 rály. Maga szája vallása vólt ez a' Vitze
 Királynak Jan. 15-dikén, az újjonnai Dub-
 linba öfzsze-gyülekezett Parlamentomnak
 első Ülésében. Az új Ország-gyűlés egyéb-
 aránt egészszén a' Ministériom' pártján va-
 gyon, 's egyező-akarattal reá állott a' Ki-
 rály' kívánságának telyesítésére: tsupán a'
 panaszok' el háritásáról szóllottak Lord
Bective, az Első Táblánál; és *Browis* Úr
 a' Másodiknál. Leg-jobb eszköznek mon-
 dotta Lord *Bective* a' végre, hogy a' Ha-
 za' és a' Konstitútzió' szíves óltalmazásá-
 ra Mindeneket meg-lehessen nyerni: ha a'

Rómánó - Katholikus Lakosoknak ugyan azon jusok engedtetnek, mint a' minémükkel bírnak a' Protestánsok, és ha az Ország-gyűlés' állapotja, vizsgálja tétetik a' maga eredeti valóságába. *Browis* Úr is egyedül a' szeretettel való bánást ítélte alkalmatosnak az Ország' le-tsendesítésére; a' mód nélkülvaló keménységről ellenben azt állította, hogy az neki keseríti az Embereket, 's el idegeníti az Igazgatótól, minekokáért ki kelt a' Ministériom ellen az oly keménységért, hogy t. i. a' Mezőségi-Lakosoknak házaikat fel-gyújtja 's el égetteti tsak azért, ha Azok ott-hon nem találnak lenni a' ki-rendeltt órán; és hogy minden Törvényyszolgáltatás nélkül, tsupa gyanúságra agyon lövetteti a' Hazaárulással vádoltatott Személyeket. — Ezen ellenvetésekre adott felelete a' Ministériomnak oda ment ki: a' Katholikusok' ügye 's a' Parlamentom' reformátziója, tsak szin, a' pártütésnek szépítésére; és hogy nem lehet a' Ministériomot kegyetlenséggel vádolni azért; ha imitt amott, valmely rendeletlenségeket követ el a' Katonaság.

A' Király, kétszázezer font sterlinget ajándékozott a' hadi-kasszába. Jan. 26-dikánn, többre ment vala már az önként ajánlott hadi-segítségek' summája, harmincz millió forintnál: 's nyomos reménység vőlt ezen summának még sokkal na-

gyobbra leendő nevekedése eránt. Lord *Carrington* kétszáz ezer forintot adott abba. A' két Érsekek is, példásan ki mutatták hazafiúi buzgóságjokat. — Hetedik Mártziusra, közönséges bűjtöt és ájtatosságot hirdettetett ki a' Király egész Angliába, 's meg-parantsolta az Egyházi Rend Fejeinek, az Érsekeknek 's Püspököknek, hogy különös Könyörgést készítsenek azon alkalmatosságra, melyben, bűnbotsánatot, 's hadi-segedelmet és áldást kell kérni az Isteni Felségtől, hogy Angliának, és az ezzel egybekaptsolt Országoknak békesége, bátorsága, és boldogsága, viszont helyre-állíttassék.

Az Ámerikai Reszpublika' kereskedőhajói, melyek, Anglia' Kikötőhelyeiben voltak, védelmet kértek, mely alatt bátorságosan utazhassanak, ne hogy prédáikká legyenek a' Frantzia Rabló hajóknak.

Hamburg Varosában, tsupán a' Londoni Kereskedőknek, több portékájok vagyon le téve, negyven milliót érőnél. Nagyoka vagyon tehát az Angliai Udvarnak, hogy fenn-tartsa a' maga Országai, és Hamburg között az egygyesülést, melynek megátolása eránt, oly Jelentés mellett kérte meg a' Fr. Direktórium a' Pruszszia és Dánus Udvarokat, hogy ha kérése nem telyeálttetnék, úgy ő kénytelen lenne, egy Se

regosztályt indíttatni Hamburg felé: mint ezt, az említett Jelentésnek valóságos parjai bizonyítják, a' melyek, Jan. 24-dikén érkeztek Londonba. A' Dánus Udvar, meg-határozta magát, a' mint már Jan. 26-dikán írták Londonból, hogy egész tehetsége szerént kész lesz védekezni Hamburgot és Altonát, minden el-
lenséges meg-támadás ellen.

(Koppenhágából is írják, hogy a' Dánus Udvar nagy sietséggel állíttatja hadi-lábra nem csak a' szárazon vitézkedő Seregét; hanem tizenkét línéai hajóit is. Nehezen esik a' Dánus Udvarnak az is, hogy a' Fr. Elöljárók, minden olyatén neutrális hajóknak el rablását fel-szabadították, melyekenn Anglus porteka vagyon.)

Fox Úr születése napját, gazdag vendégséggel inneplették magával együtt szinte két ezer Baráti, a' Vasmatska tzierü Vendégfogadóbann Jan. 24-dikén, melynek alkalmatosságával a' Békességért is ittak a' Vendégek.

A' Londoni Újságírók, még a' Mini-
stériommal különben ellenkezők is, el nem halgatták már tovább mentség nélkül a' Párisi Újságoknak, 's nevezetessen a' Redacteurnek is az eránt való kemény panaszszokat, hogy Angliában embertelenül bánnak a' Fr. foglyokkal. Mentő előadás.

sokban fel-hozzák a' Londoni Írók, hogy a' közelebb múlt 16-dik Decembertől fogva egélszfen Fr. gondviselés alá vagynak bortsáttatva a' Frantzia foglyok Angliában; Frantzia Kommiszfzarius vígyáz reájok, a' ki Angliában lakik; ki előtt szintügy nyitva vagynak az utak, mint az Anglusok előtt; mind annyiszor, valahányszor akarja, meg-látogathatja a' foglyokat. Ezen intézet előtt annyi kenyeret kaptak napjában a' Fr. foglyok, mint az Anglus Katonák; az őrizetbéli Tisztekre vólt bízva az ő panaszszaioknak meg-hallása, 's azoknak el hárítása, vagy ha nagyobbak vóltak, azonnal főbb Bírák' eleibe való terjesztése. A' kinek valami kevés esmérete vagyon az Angliai Konstitútzioról és Törvényekről: tudja Az, hogy akár Anglus, akár Idegen ölettenessék [meg Angliában: a' Gyilkos, kérdőre vonattatik, 's meg-ítéltetik a' Törvény szerént, mely, egyformán kötelez Mindeneket a' számadásra, 's Személy-válogatás nélkül hoz ítéletet a' tettekről.

Azon panaszszokra a' Fr. Újságoknak, hogy az Angliai fogságban lévő Fr. Tiszteknek nem szabad kinn járni: *Sidney Smith* Anglus Hajós-Kapitány' példájával felelnék a' Londoni Újságok, ki nem vádoltathatik egyébbel, hanem hogy különös vitézi bátorságot mutatott, 's még is

már két esztendőktől ólta tartatik fogva a' Templom nevezetű Párisi fog-házban, 's a' kinek vissza-botsáttatásáért négy ezer Fr. foglyokat kíván vissza-adatni a' Párisi Direktórium.

Minthogy az Ánglus portékák ellen ki-adott Frantzia rendelés nagy veszedelemre tesz ki minden kereskedő-hajókat, melyek az Ángliai Kikötőhelyekből indulnak: ez okon a' Bátorság pénz, mely a' ki-induló-hajóktól fizetődik, öt procentóról, 15 sőt 20 procentóra is nevedett fel már az ólta. Az a' reménység táplálja a' Kereskedőket, hogy ezentúl nagyobb védelmet fog adni hajójaik mellé a' Ministèreium.

Párisi Tudósítások.

Nem tsak a' Párisi Újságok, hanem a' Törvényhozó-gyűlés' Tagjai is borzasztó-színekkel festik a' Fr. foglyokkal való bánását az Ánglusoknak. Így festette nevezetessen az Ifjabb Gyűlésnek 24-dik Januáriusi Ülésében *Riou*, ki a' több vádak között azt állította, hogy az Ángliai Seborvosoknak egy egy giné jutalmok jár minden tagért, melyet valamely Frantzia fogoly' testéből el vágnak. „Frantziák! boszszút kell ezekért állani, boszszút kell állani.” — „Boszszút kiáltának mind a' Gyűlés' Tagjai, mind a' Nézők.

Nem tsuda, hogy némely kedvetlen hírek kerengettek volt mostanság *Bonaparte* Generalisról: mert a' Párisi Direktoriális Újság (a' *Redacteur*) maga is közölte már Jan. 28 dikann azon költött Próba-írasokat, melyek szerént *G. Bonaparte* és *Reubel* Direktor, ketten tulajdonították magoknak az egész Igazgatói hatalmat, 's öfzfzesküdtek minden más olyan Előjáróknak, Direktoriális és Törvényhozó-gyűlési Tagoknak le-ö döstetésére, a' kik ellenek szegezhetnék magokat Ő nékiek. *Augerau* Generalis, Mogurtziából való *Wedekind*, 's mások is említődtek az öfzfzeskü es' Tzimborassai között. Ezen költeményt külföldi praktikanak írja a' *Redacteur*.

Bonaparte, készült vízfza Párisból Febr. 1 sô napján Rastadtba.

Párisbann, Törvényféki szententzia szerént lövettetett agyon egy Ember Febr. 1-sô uapján, a' kire, kontrarevolúciónális levelezés is bizonyosodott reá, a' ki költözesen kívül.

A' belsô bátorságra ügyelő Minister, egy Tudósítást tett közönségessé, melyben jelenti, hogy a' Haza' belsô-ellenséginek egy fő-quartélyjok el foglaltatott, közel Vitre-hez (Vitreiumhoz, mely Város, 63 órányira esik Páristól, Napnyúgot és Dél

között.) Nyóltzan halva maradtak a' fő-quártélybeliek közzül, minthogy nem akarták megadni magokat: a' többek el fogattak; ketten pedig szabadon bocsátattak, úgymint a' kik hírt adtak az említett fő-quártelyről, melyben Kassa, fegyverek, Plánmok, és sok Levelek találtak.

Febr. 1-ső napján el végezte a' Törvényhozó-gyűlés, hogy minden eszt. ben Ventose' 30-dik napján (Mártz. 20 dikán) a' Nép' Innepe tartassék.

Rómában, azokat a' Tudománvi-'s Szép-mesterségi-ritkaságokat, melyek onnét a' Békességkötés' ereje fzerént Párisba szállítódtak, *Monge* és *Daunou* Frantzia Polgárok válogatták vala ki; most ezen két Tudósokat ismét Rómába küldötte a' Direktórium, kétség kívül azért — mint a' *Bétti Udvari Újság* is meg-jegyzi — hogy az említett Ritkaságokból újra egy gyűjteményt válogassanak ki.

Batáviai Tudósítások.

Már most a' 22-dik Januáriusi Revolútiótól fogva öszsze vagynak olvasztva az egész Batáviai Respublika' adósságai, melyeknek terhét azért nem akarták egyenlőképpen viselni a' Frigyes Tartományok, mivel az előbbeni különös Kaszfszáik között ezeknek nagy vólt a' különbség. *Hollandiai Brabántziának* t. i. nem vólt sem-

mi adóssága. *Drenthe* nevű Tartományé két millió forintra ment. *Geldriáé*, 8,841, 114-re; *Oberysselé*, 9,389,400-ra; *Groningáé*, 9,723,084-re; *Frieslandé*, 31,706, 933-ra; *Utrechtté*, 37,313,389-ra; *Seelandé*, 58,267,664-re; *Hollandiáé* pedig, 453,985,754-re. Az említett Revolúció előtt is volt közadósságok ezen előszámlált Tartományoknak: de az nem ment többre, 17,500,000 forintnál.

Helvétziai Tudósítások.

A' Tigurumi (Zürchi) és Salodurumi (Solothurni) Kantonokban szintoly atyafisággal készséggel telyesítették az Elöljárók, minden kívánságaikat a' Mezőségi Lakosoknak, mint szintén a' Basileaibann; 's ekképpenn eleit vették a' belső egyenlenségeknek, melyeknek el hárítására a' Bernai Kormányfő is Gyűlést hív öfzfze, 's meg-engedte, hogy abba 50 Deputátusaikat küldhessék a' Mezőségi-Lakosok.

Waatland (Pays de Vaud) Tartományából egy Frantzia Seregofztály felől, melynek Vezére *Merand* Generális, el vonták magokat a' Bernai Kanton' Kantonái.

Olasz Országi Tudósítások:

Korszika' Szigetében, tsupán az egy Bástiai Erősség volt még a' Frantziák' ke-

zénél Jan. vége felé; minden más Erösségeket a' Pártosok foglaltok el.

A' Mediolánumi Népben nem hült még meg a' Religióhoz való buzgóság: mint az itt következő történet is mutatja. Jan. 21-dikénn, a' mint vitték volna a' Szentséget valamely Beteghez: egy Fr. Ember nem vette le a' süvegét, kire úgy fel-gerjedt azért a' számos Gyülekezet' haragja, hogy azt leg-ottan a' Törvényszék' palotájához vitte, a' hol meg-ígérődött, hogy a' vádoltatott Személy meg fog a' Törvények szerént ítéltetni. Más nap oly nagy Sokaság várta a' Törvényszék' palotája előtt, a' Vád alatt lévő Személynek meg büntettetését, hogy az Igazságra ügyelő Minister Katonaságot parantsolt elő ágyúkkal, a' Sokaságnak széljel-öfzlatására.

Velentze. A' Tengeri-dolgokra ügyelő Udvari Deputátzió, és a' Gubernium által ki-adott új parantsolatok:

Jan. 24-dikén: A' Külföldről bé-hozott Kendernek 's lennek, akár helyben akarja valaki hasznát venni, akár azt másuvá el küldeni: a' meg-határozott Vám alól ki nem vonhatja magát, mivel ez egyik fő-ága a' Királyi jövedelmeknek.

Jan. 25-dikénn: Mivel a' Ts. K. Katonaság elegendő lészen az őrizetekre, a' Nemzeti Gárda ezentúl el öfzolhat: és az

uniformist is le fogja tenni, meg-eléged-
vén azon örömmel, hogy szolgált Hazájá-
nak annak szükségében.

Jan. 26 dikánn: A' Batalionok' Elöl-
járói tartoznak minden pu-kákat, 's egyéb
fegyvereket be-szedni, és az a' végre ki-
nevezett Tifztségnek által adni. És mivel
tapasztaltatott, hogy némely nyughatatlan
Szemelyek tsúfolódásokkal illették a' Vá-
rosi Őrizetet, jelentetik, hogy a' ki ezen-
túl tsak szóval fogja is meg-sérteni az
Őrizetet, úgy fog-tekintetni, mint közön-
séges tsendesség' Meghaborítója.

Jan. 27-dikénn: Valaki adós maradt
akármilyen adóval a' Királyi Kintstárnak: ha
három nap alatt le nem fizeti: a' Guber-
nium által, minden halasztás nélkül, kén-
yszeríttetni fog, a' szokott mód fzerént, az
adósság' le fizetésére.

Német Birodalmi Tudósítások.

A' Rastadti Fr. Követség azt kívánta
vala a' Német-Birodalmi Rendek' Köve-
teitől, hogy minden meg-határozás nélkül
való hatalommal ruháztassák fel magokat
Küldöik által; a' Békeségkötésre. Ez meg
is lett: de a' Német Követek is, a' Rastadti
Újság fzerént, meg-változtattatták a' Fr.
Követséggel a' maga első plénipotentziá-
ját. Tsak a' Békeségalkuról lévén t. i.
ebben szó, és nem a' Békeségkötésről,

kívánták a' Német Követek, hogy kérjen a' Fr. Követség magának tökéletesebb plenipotentziát a' Direktóriumtól. Kert is, és nvert is Jan. 29 dikénn, melyet azonban visfza küldött még egyszer: mivel a' kiadásában némely Kántzelláriai hibák estek.

A' Fr. Respublika és a' Német Birodalom' jövődöbéli határa eránt ki nyilatkoztatott kívánságára a' Rastadti Fr. Követségnek, mit feleltek a' Német Követek? azt is közlötte az említett Rastadti, 's utánna a' Bétsi Udv. Újság is. T. i. hogy a' Rajna' vizének határúl való tevése által, el szakasztódnának a' Német-Birodalomtól a' Rajnai Kerületeknek leg-főbb részei, mely veszteség által, a' Nemet Birodalom' alkotmánya úgy meg-gyengülne, hogy a' maga Konstitúzióját, és az Európai más Státusokhoz képest a' maga valóságát fenn nem tarthatná. Frantzia Ország maga közbevetésével meg-erössítette a' Vesztfáliai Békes-éghkötéskor, a' Német-Birodalom' integritássát (maga egész épségében való maradását); úgy is nezte ezt minden józan politika, mint az Európai Hatalmaságok között fenn álló egyarányúság' eszközét. Soha Fr. Ország, nem is találta még hasznosnak magára nézve, hogy határait kījebb terjeszse a' Német Birodalom' földjén, nem is terjesztette, mikor könnyen terjeszthette volna is. A' Leo-

benben meg-állíttatott Békességekötés-elöljáró tzikkelyeiben is bizonyos ígeret tétett az eránt, hogy meg fog hagyatni a' Német-Birodalom, maga épségébenn. Egy győzedelmes Nemzet, tsupán maga-mérséklése által nyerheti meg magának egész Európa' bizodalmát, 's tarthatja meg állandóul a' maga nagyságát. 's a' t. Ezen feleletre Jan. 20-dikénn válaszolt a' Frantzia Követség: mely válaszra a' Nēmet Követek is feleltek vizsont Jan. 31-dikénn. Ezenn 2-dik feleletben, az előbbeni okok, megént hathatósann adódtak elő, és a' Leobeni Kötésre oly jegyzés van téve, mely meg-győző bizonyysága a' Ts. K. Fel-ség' Egyenes-szívűségének, hogy t. i. a' Campoformidói Békességekötés nem tsak nem változtatott semmit a' Leobeni Kötésből; hanem azt újra meg-erössítette.

Ezen levelezés folyt még Febr. 2-dik és 3-dik napjain is.

A' Hannóverai Választó-Hertzezség' részéről Rastadtban lévő Követ, oly nyilatkoztatást tett maga eránt, hogy ő Rusz-szia és Pruszszia közbenjárását kéri ki a' maga Küldője jussainak fenn-tartására.

Elegyes Tudósítások.

Konstántzinápoly Városa' kereskedését nagyon gátolja a' pártos Passawand-Ogla Basa, ki már, az újjabb Tudósítá-

sok fzerént; Seregének fő részét 'a' Drinápolyi úton szállította, ágyúkkal sűrűen meg-rakott táborban: hanem egyéb részeiben az Európai Török Birodalomnak még nagyobb virágjában vagyon a' kereskedés, mint volt a' belső ellenségeskedések előtt. Hogy a' Konstantzinápolyi Népet megnyugtathassa valamennyire a' Török Ministériom: három nagy diada'makat hirdetett ki, melyeket vettek a' Török Tsászár' hív Vitézei, *Passawand-Oglu'* Népenn, Belgrádnál, Ruschuknál és Wárnánál: szükségesnek találta azonban a' Díván, hogy Konstantzinápolyból magából is tíz ezer Jantsárokat küldjön el, a' pártosok ellen ki-rendelt Sereg' erőssebbítésére; Ásiából pedig, száz ezer Embert parantsolt által Európába.

Passawand Oglu nem született Muhamédánus; hanem Görögből lett Keresztyénné. A' Török Ministériom, gyakor tanátskozásokat tart mostanság a' Konstantzinápolyi Orosz Követtel.

A' Török Udvarnál Frantzia Követséget viseltt *Aubert Dubayet* Polgár' életének véget vetett Jan. 17-dikénn, egy veszedelmes hdeglelés, a' mely, 14 napokig tartott. Más nap volt a' temetés, melynek tzeremóniája tsupán abból állott, hogy a' koporsót, mely, pompásan fel volt ékesítve, ki-kísérte számos Gyüleke-

zet, a' melybe lett bé-takarítottasakor a' testnek, szomorú énekeket énekeltek a' Frantziák, melyeket, a' Mársziliai Dallal fejezték bé. E' meg-lévén ismét vissza tért a' Gyülekezet, a' Fr. Követség' Házához. A' Ts. K. Követség' Secretáriussai és Tólmátsai is jelen voltak a' temetés' tzeremóniájann.

Magyar-Ország.

A' Nemegygyesültt Görögök' Synodussa (Sz. Zsinatja) Jan. 26 dikánn kezdődött az Érsek és Metropolita' Károvitzi palotájában, melyben Királyi-Kommiszfzarius, a' Slávoniai Kommendáns, B. *Geneve*, Feldmarschallieutenant.

Béts.

A' Bétsi Frantzia Követ *Bernadotte* Generális két bokkrétát visel a' ka'apjann: a' véle lévő Tifztek ellenben tsak egygyet egyet.

Tsászárné Ő F. lsége Fő Udvarmestere't Gróf *Schaffgots* Ő Exc. ját, mé tóztatott a' Ts. K. Felség maga Fő-Udvari-Marsalljává is nevezni.

TÓLDALÉK

A' Magyar Hirmondónak, Februárius'
16-dik napján 1798-dik esztendőben
költt árkusához.

A' Szombathelyi Nemes Tábornak Ő Ki-
rályi Felségek előtt tett Hadi Gyakor-
lása 1797. Kiss-Ajszöny, Havának 16.
17. és 18-dik napján. Írta Nagy Já-
nos, T. N. Sopron Vármegyének As-
sessora, és a' Rába-Közben Szany
Helységnek Plébánusa.

Szombathely, Püspöki Város emelkedgyél!
Van okod, hogy mások fölött ditsekedgyél
Magyar Krónikában méltán jeleskedgyél
Hazafi örömmel bőven tellyesedgyél!

Szent Márton Püspököt Te hoztad világra!
Mái Nagy Püspököd nagyobb méltóságra,
Buzgó fáradsággal fel - emel virágra,
Terjed Híred Neved már a' fél Világra!

Látta ez, itt lévő Vas Vármegye' székét,
Vármegye Házának szem' bájoló ékét,
Maga Megyéjének gyönyörű mellýékét,
Hajdani Rómának népesített félszékét.

Látta, hogy Rómától vett Dífze, rég' el múltt,
Es benne az üdö mindeneket fel - dúltt,
Erös falaival szinte földig borúltt,
Hulladékjaiba tsupán tsóka szorúltt:

P

Látta; és fel-buzdúlt tsinosgatására,
 A' Püspöki Háznak fel-állítására,
 Eztet fel-építvén, Kintsét Templomára
 Fordította Anya nagy Szent Egyházára.

Tizenötödikén Kiss Afzszony Havának
 Láttam én Tornyait Szili Templomának,
 Láttam szélit hoszszát a' Templom falának,
 És nagy Méltóságát a' Bóthajtásának.

Tsudáltam! bámultam a' szép oszlopokon,
 Saltzburgból hozatott vörös Márványokon,
 Oltárookra készült szép Kép-Írásokon,
 'S a' Falakra rakott kö-faragásokon!

Mondtam, a' mit mondott, valaki ezt látta,
 Hogy itt a' Mesterség Remekét mutatta!
 Nints mássa Országban; kiki kiáltotta,
 'S Püspöknek a' hoszszas életet kívánta!

Akár maga Házát vegyük tekintetbe,
 Akár a' Templomát izemes Itéletbe,
 Mága az irigy szem tartya betsületbe,
 Minden Jó Hazafi méltó szzeretetbe!

Szombathely örvendez' meg-újításodon!
 Püspököd által lett tsinosgatásodon!
 Örül én Múzsám is virágozásodon,
 És örömmel fárad magasztalásodon.

Valljon ez é pedig minden Ditsőséged?
 Hogy a' Püspök által terjéd fényességed?
 Vagy talán van más is, a' mi Tisztességed'
 Neveli, 's halmozza most ritka Szépseged'?

Van! Múzsám ébredgy fel, ved'd elő lantodot
 Ved'd elő meg-aggott, és poros Hurodot,
 Versekbe foglallyad Hazafi dalodot,
 És vigénekülésre nyiss'd meg a' torkodot.

Ezer hétszáz fölött, kilentzven hetedik
 Ezstendőben, a' Te híred nevededik,
 Mellyben Magyar Hazánk fel elevenedik,
 Királyvát; 's Országát véd'ni törekedik.

Az Insurrectiót mivel ajánlotta,
 És Kegyes Királyunk aztat el fogadta,
 Az egész fegyveres Népét ide hídta,
 Egy roppant Táborba ide szállította.

Szombathely látztatott alkalmasnak arra,
 Hogy a' Nemes Sereg fel - ülven a' lóra
 E' Város Környékén, pistolyra és kardra
 Szert téven, készülyön itten Frantziára.

Szerentsém vólt nékem a' Táborf szemplélni;
 Láttam Vezérjeit azon igyekezni,
 Hogy a' Nemes Sereg tudgyon fegyverezni,
 'S az Ellenség előtt rettenetes lenni.

A' Püspök' Házába szállott Ő Felsége,
 Oda a' Tsászárné meg - hitt Felesége,
 Oda Palatínus Ő Fő - Hertzegsége,
 Magyar Nemzetünknek Fő gyönyörűsége.

Vármegye Házába lakott a' Primásunk,
 Udvar, 's Ország előtt Nagy Kárdinálisunk,
 Ki-tett ő magáért, mint Hertzeg, 's Fő Papunk,
 Kinek sok ezstendőt minyájan kívánunk!

Teli vólt a' Város úri Vendégekkel,
 Gróffokkal, Bárókkal, és nagy Hertzegekkel,
 Teli nagyobb 's kisebb Hadi Vezérekkel,
 Az egész Országból oda gyűlt Rendeikkel.

Ezeknek helyt adván Szombathely Városa,
 Nem maradt más Tzímes Városok' adóssa,
 Miért is örülhet annak Birtokossa,
 Merttöbb Vendége vólt, hogy sem számlálhassa

De hogy rendben mennyen Dolgok' le-írása,
A' Történeteknek helyes rajzolása,
Szükségesnek tartom, hogy elő-adása
Olly sinóron lépjen, mint volt fordúlása.

Ne várj', ki olvasod, itt költeményeket,
Poétai elmés képzelődéseket,
Meg mondom, nem találsz Mesés Isteneket,
Pindus oldalából eredett vizeket.

Tsak ott lehet, van is helye ilyeneknek,
Ahol szín't kell adni a' Történeteknek,
Sem szín, sem máz nem kell Nemes Vitézeknek,
Sem költsön vett mese a' Fényességeknek.

Nem Hypocren, hanem Gyöngyösnek a' vize
Itatott engemet, melynek volt olly íze,
Hogy Fejembe hatván, Elmém gerjedeze,
'S az el oltás helyet, lángolt szívem tüze.

Hazafi Láng 's Tűz az, a' mellyel el teltem,
Midőn az itt lévő dolgokat szemléltem,
Látására vagy négy napot fel szenteltem,
'S Hazafi örömöm naponként neveltem.

Szombathelyre érvén Utszára szaladtam,
Most a' Palatinus lóra ül, hallottam;
Mint a' könnyű madár fel-is ült, jól láttam,
'S a' Táborba nyargalt, utánna indultam.

A' Tábor Szombathely előtt el terjedett,
Jobbra, balra kettős rendben fényeskedett,
Látására szívem meg-elevenedett,
Öröm miatt szemem könybe keveredett.

Itt Palatinusunk új Rendeléseket,
Más napra szolgáló helyes végzéseket
Tett, miként fogadgyák jövő Felségeket,
Tsászári Királyi Nagy Fejedelmeket.

Más napon, dél után, két fertályt kettőre
 El ütött az óra, mikor Szombathelyre
 Érkezett a' Tsászfár, kinek jobb kezére'
 Üle a' Tsászfárné, 's mutatott nagy kedvre.

Püspök háza megett, mozsarak szállottak,
 Az üdvözlő Rendek sorjában állottak,
 A' Strázsák' kardgyai méllyen meg-hajlottak,
 A' Rendek Vivátot sűrűn kiáltottak.

Magyar Regementye Uniformissában
 Szállott le a' Király, Püspök Udvarában,
 Tündöklött Királynénk hosszú fátyolában,
 Főtől egész talpig szép Magyar ruhában.

Nem kísérték őket sem a' Bétsi Gárdák,
 Sem a' Reguláris Népből való Strázsák;
 Insurgens Vitézek kardokat ki-vonák,
 És minden szegletét a' Háznak el-állák.

Ajtók 's kapuk előtt ezek virasztottak,
 Kívül zászlós Rendel strázsákat váltottak,
 Bízodalmot evel Magyarhoz mutattak,
 'S leg-hívebb Népétől, híven szolgáltattak.

Azon Nap' Felségek, tsak magán evének,
 Fő Vendégek másutt vendégtetének,
 Ki itten, ki ottan, a' mint el térének,
 Püspök asztalához számosan férének,

Már négy óra tájban szekereimre ültem,
 A' Táborba menő Királyt meg-előztem,
 'S még ki jött ismérés Tiszteket tiszteltem,
 Több Oberstereket rendbe köszöntettem.

Hol egyik, hol meg más Vármegyei vizsgáltam,
 Emberein, és szép lovain bámultam,
 A' Rendtartást látván, nagyon álméltam,
 'S Hazafi Örömben szinte olvadoztam.

Két rendben állottak a' Nemes Seregek,
 Számok szerént mintegy tizenöt ezerek,
 Mert nem voltak még ott Tisza mellékiek,
 'S még is tsak nem szük vólt a' téres Mezejek.

Kettős lévén a' Front, vagyis Homlok rendje
 Kinek kinek az Ő ki rendeltt Vezérje
 Azon iparkodott, hogy Vitéz Serege
 Tetszetősen jöjjön a' Felség szemébe.

Itten Eszterházi Hertzeg a' Rendjeit,
 Amott egyengette Pálfi Vitézeit,
 Szemmel és Kardlappal mérték lépéseit,
 Maga a' Tudós szem sem látta Vétkeit.

Szóllamlík az ágyú! Király közelgetett.
 Kit Hintóban ülvén Királynénk követett.
 A' Király több Tisztól nyomba kisírtetett.
 Ló hátán egész Front előtt lépegetett.

Mihelyest egy Megye Seregéhez jutott,
 Hajlott - a' Zászlója, Trombitája szóllott,
 Kit más Megyebéli Trombita fel váltott,
 Merre a' Király ment, mindenüt újított.

Ha jobbra néz', mondták, mind jobbra fordúltak,
 Ha balra, minyájan bal felé mozdultak,
 Parantsolat szerént néztek és hajultak,
 Lovaikon bajnok módon ülni tudtak.

Megyék Fő Tisztjei mind elől állottak,
 Fejedelmünk előtt, Kardgyai villogtak,
 Pompás Paripái nyughatatlankodtak,
 Arany, üst szerszámban büszkén pajkoskodtak.

A' többi Tiszt Urak ékes Öltözetben,
 Rangok szerént álltak, kik elől, kik rendben,
 Más Fiait képzé köznép tekintetben,
 Bellonna Fajzatit a' szemöldökökben.

Ezeket szemlélvén, nagyot fohászkoztam,
Mert a' nézésektől Electrizálódtam,
'S midőn a' Sorokat nagygyára el jártam,
Öröm Köny tseppek közt imigy gondolkodtam.

Boldog vagy ó Haza Ferentz Királyoddal!
Boldog vagy ó Király Magyar - Országoddal!
Boldog Ország' védő Nemesi Karoddal!
Boldog kegyes, szelid kormányozásoddal!

Mert, boldogabb mikor lehet e' nagy Felség,
Mint mikor mellette nem tsak a' Köznépesség
Ki áll, hanem fel kél maga a' Nemesség,
Ha ötet rettentí a' dühös ellenség?

Tudgya a' Nemesség, mit kíván a' Törvény,
A' mellynek egy része bátor igen szegény,
Még is a' lóra üll, mint Hív, 's Vitéz Legény,
Bátor gyakran prófunt étke, és nem lepény,
Nézz ó Kegyes Király Magyar Nemzetedre,
Örökös Koronád őrző Hív Népedre.

Nézd, melly nagy kélzséggel fel üll a' nyeregre,
'S mint illik sarkantyús lába a' kengyelre.

Néz'd 's ha lehet számláld meg a' sok Gróffokat,
Bárókat, 's gyökeres nagy Familiákat,
Kik véd'ni akarván Téged, 's Országokat,
Nem fogadtak magok helyet Zsöldösokat.

Önnön személlyekben láthad meg - jelentek,
Nem tartóztathatták Feleség 's Gyermekek,
Mert buzog melletted az ő véres Erek,
Azért is nagy lehet előtted érdemek.

Még távúldadon vólt a' dühös ellenség,
Akkor sem távozott a' Nemes segítség,
Katonát, élelmét, pénzt nyujtott a' Hívség,
Mert hogy meg-győzhetnéd evel, vólt re-
ményiség.

De minek utánna nagyobb dühösséggel
Közelített Bétshez, 's ez meg-teltt kétséggel,
A' Nemes Tábor is ki ál'tt sietséggel,
És kívánságodat töltötte készséggel.

Öseink vérével, 's Kardal nyert Szabadság,
Ösztöne amannak, hogy Nemes Uraság,
És nemesi jussal tündöklő Méltóság
Lóra ül, kardot ránt, 's kész a' Katonaság.

Azért nints jó dolga, ha ki kaján szemmel
A' Nemesi Rendet nézi, nem örömmel,
Nints őka senkinek, hogy azt sérelemmel
Illesse, mert tellyes sokféle érdemmel.

Ekép' gondolkodván, a' Tábort ott hagytam,
'S mivel látásban estvélig fáradtam,
Szállásomra menvén, nyúl szemmel aludtam,
Mert hogy regvel lássam, tsak aliglan vártam.

Híre volt, hogy más nap tesznek egy Remeket,
Király előtt Hartzra vílzik seregeket,
Külömb mozgások közt, meg-tartyák rendeket,
És gyönyörködtetni fogják Felségeket.

Azért korán regvel kotsimba fogattam,
Táborban azt bátor helyre állítottam,
Magam ide 's tova lőtottam futottam,
Mindeneket látni buzgón iparkodtam

Láttam minden Megyét maga osztályával
A' ki-rendelt helyre menni Zászlójával,
Hátról vólt a' Tábor sűrű sátorával,
Szép vólt a' Rendeket látni mozgásával.

A' Király ki-jövéen, az ágyú jelt adott,
Dunán innen való minden Megye mozgott,
Szöllös felől 's jobb szárny hamar formálódott,
A' Dunántúl való sereg balra jutott.

Szóll megint az ágyú! ezek is mozdultak,
 'S amazokkal szépen öfzve kanyarodtak,
 Kik a' Reservára közülök jutottak,
 Jó darab földnyire tőlök el maradtak.

Szóll az ágyú! és már az Ellenség ellen
 Egész Fronttal kezdtek mozdulni tsendesen,
 Láthatni is addig lehetett helyesen,
 Még az Ellenségnek nem estek sebesen.

De hogy az Ágyúkból még új jel adatott,
 És a' szörnyű nagy Front, igetett, vágatott,
 Köztök, 's mi közöttünk olly nagy por támadott,
 Hogy szánk fölöstököm helyett jól lakhatott.

Pest, Vas a' két szárnyán sebes nyargalással,
 Az Ellenség ellen ütött lármázással,
 Neki! rajta! üzz'd, vág'd! ne szan'd kiáltással,
 Jó darabig üzték fegyver villogással.

De mivel el szaladt a' képzeltt Ellenség,
 Hogy kárt ne okozzon a' mérész serénység,
 Trombita fújással a' Vitéz Nemesség
 Vilfíza hívattatott, 's meg-fzúntt a' Hevesség.

Oldalról, Homlokról őket nézegette
 A' Király, Királynénk Hinton szemlélgette,
 Az öröm köny tseppet szeméből ejtette,
 'S Hadi Tudományát népünknek dít sírte.

Mutatta a' Király meg-elégedését,
 El nem titkolhatván nagy örvendezését,
 Hogy kiss üdö alatt olly remekezését
 Láta, melly meg-gyözte a' képzelődését.

Tsudálta a' mi több, nem úgy Emberünket,
 Ismervén Katonás friss Természetünket,
 Hadi gyakorlásra r'á termett elzünket,
 És akár mire is könnyű készségünket.

Tsudálta az inkább sok vad lovainkat,
Mezőről, ekékről szedett Barmainkat,
Hogy meg nem gátolták Hadi Dolgainkat,
Se meg nem zavarták rendes sorainkat.

De nem tsudáltam én, tudván, hogy más inak
Vannak Magyar tzombon, 's másként szorítanak,
Ezek szedik rendbe, ezek tanítanak,
'S bár mi szilaj lovat meg-tsikorítanak.

Mondták Alvinczivel sok Nagy 's Tudós Tisztek,
Hogy a' Reguláris Népnek nem engedtek
Semmit is; mert mindent színt úgy véghez vittek,
Azért is érdemek szerezént ditsírtettek.

Mondták, ha öfzve gyűl a' lovas Nemesség,
Tiszán innen, és túl lévő Vitéz Népség,
Nints Európában olly Fejedelemség,
Melly annyival bírna, mint a' Magyar Felség.

Mondták, hogy Királynénk illy szókra fakadott,
Kár, hogy e' Vitéz Nép előbb ki nem állott,
Kár hogy tőlünk elébb meg nem szállítatott,
Im' már is mely vitéz remeket mutatott.

Vége lett e' napon a' tüzetlen Hartznak,
Mert ki vévén a' nagy morgását Agyúknak,
Nem tüzelte a' Nemes sereg, mozgásoknak
Mutatták remekét, és rendtartásoknak.

Dél előtt Városba bé menvén, tódulást
Látok a' piatzon, 's nagy öfzve-szaladást,
Hallok Tombitákból kellemes harsogást,
'S azonnal választék magamnak jó állást.

Az alsó útszáról Bihar Vármegyének
Vitézei jöttek én Földöm népének,
Bámúltam szépségén Megyém' seregének,
Lovát, és nagy sorját néztem emberének.

Rhédei Lajos volt ezeknek Vezérjek,
Kivel-is minyájan úgy igyekezének,
Hogy még Szombathelyen Királyi Felségnek,
Mutathassák magok', 's el is érkezének.

Hat Trombitás, teli pofával trombitáltt,
Rhédei', tsotáros lova szépen ugráltt,
Dagasztott farával, midőn néha hátráltt,
Mind maga, mind lova, izemet electrizáltt.

A' többi Tisztek is, 's Köznép szép lovakon,
Erdélyi, Moldvai jó vérű fajokon
Mutogatták magok', én hol bajuszokon
Legeltettem szemem, hol rendtartásokon.

Kár volt, hogy Károlyi Szattmár Vármegyével
Táborba más úton szállott a' Népével,
A' ki öszve gyűjtött Nemes seregével,
Nagy Parádét teve, és Tekéntetével.

Meg-érdemlék ezek, hogy dellest kedvekért
Kimenne a' Felség, az ő nézéseért,
Érdemes volt látni mind a' köntösökért,
Mind más szemnek tetlő szép készültekért.

De előbbre való az ebéd ideje,
Mellyet adott Magyar Tábor' Fő Vezérje,
Királyi Fő-Hertzeg, 's a' Király' Testvérje,
József Nádor Ispány, Hazánk' Szeretője.

A' Hadi Vezérek sokan ott evének,
Mintegy harmintz nyöltzan vendégeletének,
Mind ezek különös örömmel telének,
Mind mások, kik máskor meg-tiszteltetének.

Vólt itt szorgos dolga Ganymedéseknek,
Kik Nectárt töltöttek Magyar Vitézeknek,
Vólt dífze ételnek, 's külömb petsenyéknek,
Meleg étel után jeges tsemegéknek.

Vólt dífze a' nevelt Bajufz törülésnek,
Magyarnál szokásba vett pödörítésnek,
Felségek' éltéért jó bor-kölyöntésnek,
Mozsarakat gyujtó sok sütögetésnek.

Vólt én nálam dífze az Anecdótának,
Midőn dífzit láttam sok Gróf bajufzának,
Mondtam, látták magok, hogy ez Katonának
Jól áll orra alatt, kivált a' Hufzárnak.

Sokan vóltak ugyan, kik már rég' nevelték,
Vóltak kik ideig le-tették, fel-vették,
De vóltak, kik éppen most serkedeztették,
Szálonként huzdalták, erővel is tépték.

Az vólt a' külömbség az agy 's új bajufznál,
Hogy az agy bajufzhoz egy két símitásnál
Nem kellett több, de a' most serkedt tsiránál
Több is kívántatott négy öt lapításnál.

Egyenessen állott néhányé mint serte,
Több időtskét kívántt, még azt rendbe fzedte,
Holott a' ki aztat elébb viselgette,
Egy két vonyítással dolgát el végezte.

Néhányé sűrű vólt 's tömött mint borosta,
Másoké ritka, mint patyolatos rosta,
Vagy azért, hogy himlő aztat meg-bubozta,
Vagy hogy elztendeje pelyhel most hálózta.

Tetfzett még is benne a' bajufz viselet,
Mind pirók, mind barna rájok igen illett,
A' Pirók arannyal versengett, és fénylett,
Feketét kenőtsel mázolni nem kellett.

A' Bajufz Hufzárnál nem tsak nagy éketség,
Hanem Vitéz Férjfit illető tisztesség,
Meg is rettentt ettől többször az ellenség,
Mert kezét fog evel a' tüzes hevesség,

Evel az Ellenség ellen menő Hufzár
Mintha szárnya lenne, repül mint a' madár,
Nem fut a' nyúl után sebesebben agár,
Nem gátollya ötet, hegy, völgy, víz, sem a' sár.

Hertzegünk' bajusza sok aranyt ért tehát,
Eszterházy Miklós ugyan azért Vivát,
Hogy bajuszt viselvén, másnak is ad példát,
Lám Pálffi Miklós is így vezette hadát,

Bajusz ékesíti úgy a' Vezéreket,
Mint Mársnak Fiait, a' Köz Embereket,
Ez ékesítette a' Fő Vendégeket,
Midőn a' Királynál ették ebédeket.

Ló háton jövének ezek az ebédre,
Ki fekete, ki pej, ki almás szürkére,
Ki hofzfú farkura ült, ki rövidre,
Illettek minyájan tsótáros nyeregbe.

Mintha tudták volna, hogy a' Király őket,
Az ablakból fogja nézni lépéseket,
Önként elő vették a' kevélységeket,
Játszodozva vitték a' sok Vendégeket.

Habzott fény zablájok, nyakokat meg-szegték,
Apró füleiket gyakran billegették,
Tsillagos szügyöket magok tekéngették,
Pajkos lépésekkel az útfázakat mérték.

Soká is mulatok én már egy dolognál,
Lássuk, hogy mi történt Vármegye Házánál,
Mi Kedves Hazánknak a' Fő Olzlopánál,
Battyányi Józsefnél, Ország-Primássánál.

Estve nagy Bált adott Ő Nagy Hertzegsége,
Hová meg-alázta magát Ő Felsége,
Mind a' két Felségnek ott vólt Fényessége,
Palatínustól is lett nagy Tisztessége.

Gyalog inent a' Király Magyar öltözetben,
 Gyalog a' Királyné színt oly viseletben,
 Mutatott nagy, kedvre külső tekintetben;
 Lépegetett útfőzán a' kartsu tzipőben.

Trombita dob szóval a' szála meg-tele,
 Örömet gerjesztett oda jövele,
 Hazánk nagy Primássa mindent úgy rendele,
 Hogy Méltóságának itt is meg-felele.

A' Palatínusunk Magyar Vezérivel,
 Tsizmás és sarkantyús tsinos Tisztjeivel,
 Ugrott forgott tántzban friss Legényeivel,
 Elebb Mársnak, már most Bál' Vitézeivel.

A' Hertzeg-Alfzfonyok, 's külömbféle Dámák
 Ugy járták a' tántzot mint az ékes Flórák,
 Tisztességes Mejjet mutattak Pomónák,
 Gazdag fejjel voltak a' Magyar Napéák.

A' gyöngy, boglár, gyémánt, hogy szemembe
 öltött,

Számtalan tsillagok módgyára tündöklött,
 Fejeken, nyakokon, játzodozva főkött,
 Senki itt harisnyát, sem keztyűt nem kötött.

Ezen Tsillagok közt úgy sétáltt mint a' Nap
 A' Király 's Királyné, másfelől a' Fő Pap,
 Kitől segítséget számos Hazafi kap,
 Mondta, vígan legyünk! három a' Tántz!
 hip! hap!

Hol evel hol ayal szoll'tt a' Fejedelem,
 Szollott a' Királyné! nagy vólt a' kegyelem,
 Nagy a' Felségekhez vonzó gerjedelem,
 Le nem írhatom ezt, hanem tsak képzelem.

A' Bál után gazdag Soupé következett,
 Az után a' Felség haza igyekezett,

Mert el vólt rendelve új Hadi ütközet,
Mellyhez a' Nemesség korán regvel kezdett.

Korán regvel kotsin ülvén, ki siettem,
Gyöngyös vize mellett árnyékra szert tettem,
Ott hagyván kotsimat, dombos helyre mentem,
Minden felénéztem, szemem' meregettem.

Hallom Rohontz felől a' szörnyű ágyúzást,
Külömb Ofztályoknál látom a' sok mozgást,
Nem sokára hallom a' puská ropogást,
Herényi erdönél a' nagy viaskodást.

Pálffi Miklós vala itten az Ellenség,
Nagy vólt Seregében a' Nemes Vitézség,
Nagy a' bátor szívhez ragasztott serénység,
A' melynek íztöne vala a' nyeresség.

A' vólt, a' mint mondták, Pálffinak szándékja,
Hogy a' Szombathelyi Tábornak abrakja,
A' szénás Magazin, 's minden tartalékja,
Légyen a' számára zsákmányos portéka.

Ellent állott ennek a' Palatínusunk,
Ellent állott gyalog és lovas Táborunk,
Szünet nélkül szállott a' puskánk és ágyunk,
De a' végzés szerént vízfőzsa nyomattattunk.

A' sok Adjutánsok lótottak, futottak,
Hol ide, hol oda ágyúkat vontattak,
Olád felől kivált sűrűen durogtak,
A' Herényi erdön soká viaskodtak:

De hogy Elsterházi Hertzeg el érkezett,
És segítségünkre hozott több ezeret,
Az ellenség mingyárt gyengültt és engedett,
Rendben vízfőzsa vonni magát törekedett.

Szép vólt Erdön innen látni a' Rendekeket,
Jobbra, balra mozgó Ofztály-seregeket,

Kik a' mint vették vólt az izeneteket,
 Úgy alkalmaztatták hadi-lépéseket.

Hol arra mozdúltak, a' merre ágyúztak,
 Hol merre az apró puskák sokszoroztak,
 Segítségül lenni buzgón iparkodtak,
 Hol lassan, hol pedig futva kanyarodtak.

De bezzeg vágatatott Elzterházi Hertzeg,
 Kit, mintha lovához kaptsoltt vólna vas szeg,
 Nyargaltt, 's véle nyargaltt a' segítő sereg,
 Éreztem, alattam, hogy a' föld is remeg.

Ugratott árkokat a' tüzes lovával,
 Nógatott, biztatott, rajtázott szavával,
 Serege nagy port vértt éles patkójával,
 'S Pálffit vízfőzta nyomta villogó kardgyával.

De Pálffi is ki tett ekkor is magáért,
 Kit, a' Vitéz szerént, hogy nagyobb erő értt,
 Okos Hadi Vezér módgyára vízfőzta tértt,
 'S köz ditsíretet nyertt a' bölts rendelkezéértt.

Vízfőzta vonásában olly szép rendet tartott,
 Hogy azért mindentől fél-magasztaltatott,
 Tudós Vezérektől meg tapsoltattatott,
 'S az egész Manöver így határozatott.

Mind a' győző; mind a' védő seregeket
 Dítsírte Királyunk, és a' Vezéreket;
 Nyilván tapasztalván nagy tehetségeket,
 Bámúlásra méltó vitéz készségeket.

Senyefáról nézte Felséges Aszfizonyunk,
 Kitől én 's Társaim nem mészze jutottunk,
 Nagy meg-elégedést benne sajdítottunk,
 Néki, 's Királyunknak minden jót kívántunk.

(Végezete következik a' jövő Tóldalékban.)